

Комисаринъ.

Е, гоенода, е! Да прощавате! Разно-
святъ!

Грабчо.

Нѣмамы сега нужда отъ твойтъ писма.

Комисаринъ.

Вый може да нѣмате нужда; но азъ не
си вадихъ очитъ за Богъ да прости.

Грабчо, като сочи Коля.

За заплата ви, *харизвамъ* ви тоз' чи-
лѣкъ. Правете съ него каквото щете. Ако
обычате, обесѣте го.

Колю.

Чортъ! Какво да прави чилѣкъ? Ако
казва истината, биятъ го; ако лъже, бѣ-
ватъ го!.....

Лулю.

Свате Грабчо! Простете и него,— клѣ-
тыйтъ чилѣкъ.

Грабчо.

Тогава ще платите и на комисаринтъ.

Лулю.

Да бжде и то! — Да идемъ сега, чада,
да зарадвамы и майка ви.

Грабчо.

Да излѣза и азъ съ васъ [да видя лю-
безната си касица.

КРАЙ.